

[Bernhard Baunsgaard]

fastsætter skatter på dette grundlag, men jeg tror rigtigt nok, der sker det, at man indretter promillerne efter den nye vurdering.

Jeg vil gerne overveje forslaget, men jeg kan ikke love, at jeg vil gå ind for princippet, og som jeg sagde før, er det helt utænkeligt, at vi kan nå at gennemføre det, så det får virkning for 17. vurdering.

Erhard Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne har ved tidligere diskussioner ikke kunnet opbyde nogen helt stor begejstring, men en hel del skepsis. Det har én ganske bestemt grund, nemlig den, at vi ønsker vurderingerne afskaffet, fordi vi ønsker ejendomsbeskatningen afskaffet. Da vi godt kan se, at det ligger et stykke tid fremme, kan jeg kun sige, at vi finder ikke nogen indvendinger imod forslaget, sådan som det foreligger nu. Vi finder heller ikke nogen indvendinger imod at lade det have virkning fra 17. alm. vurdering.

Hvordan det skal gøres, det må man snakke om i udvalget, men jeg synes nok – som også hr. Glistrup var inde på det – at i den lange række af økonomisk stabiliserende ting, som et stort flertal i folketinget stræber efter, lige meget hvordan de i øvrigt står i politisk henseende, kan dette også være en faktor.

Man kan altså regne med centrum-demokraternes støtte til forslaget og også til, at man i udvalget skubber på og ser at få det fremmet, så det kan få virkning på det tidspunkt, hvor det netop vil have allermost betydning.

Wilhelm (VS):

En teknisk omlægning fra den hidtidige vurderingsform til kontantvurdering skulle vi såmænd ikke have noget imod. Vi kan godt se nogle vilkårligheder, der er opstået, efterhånden som afstanden mellem prisen på almindelige købsvilkår og kontantprisen er blevet så stor. Hr. Rahbæk Møller var inde på nogle af disse vilkårligheder.

Men det er klart, at de følgevirkninger, der ville være, må vi kræve neutraliseret.

Det er vel ikke helt rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Ervin Jensen, sagde, at der ikke ville være nogen skattekonsekvenser, for det ville kommunerne blot udligne ved satserne, så provenuet blev det sam-

me. Der er skatter på det område, som folketinget har sat loft over, og hvor det ville blive umuligt at opnå det samme provenu med kontantvurderinger som grundlag, som man opnår gennem den hidtidige vurdering. Der er desuden lejeværdien, og der er forskellige andre ting.

Jeg kan huske fra en tidligere debat, hvor et kontantvurderingsforslag var fremsat af venstre, at venstres ordfører, hr. Brixtofte, ikke lagde spor skjul på, at et af motiverne var at fastholde lejeværdiprocenten og så ved hjælp af kontantvurdering i virkeligheden gøre rentefradragsrettens asociale virkninger endnu mere slagkraftige, end de allerede er.

Det er klart, at en sådan følgevirkning betragter vi ikke som en lille uskyldighed i forhold til disse tekniske ændringer. Den er langt, langt vigtigere end selve de tekniske ændringer, og det må selvfølgelig forudsættes, at den neutraliseres, hvis man af tekniske grunde skal vælge denne anden vurderingsform.

En anden følgevirkning, som skal neutraliseres, er den virkning, der ville være på formueskatten, og som forslagsstillerne direkte nævner som led i deres begrundelse for at stille dette forslag. Det er klart, at hvis der ikke sker andet, vil formueskatten – det tilstræber forslagsstillerne altså, og det er vi klart uenige i – blive lettet ved overgang til kontantvurderingen.

Sidste år i disse dage var vi med til at vedtage en skærpelse af formueskattesatserne, men samtidig accepterede vi, at loftet blev flyttet noget opad, bl. a. af hensyn til, at ganske almindelige beskedne pensionistboliger var ved at ryge ind i en formuebeskatning. Men ad bagdøren, med et rent teknisk forslag, at ændre på provenuet og på grænserne for formuebeskatningen kan vi selvfølgelig ikke være med til.

Skal man have den ligestilling mellem beskatning af værdipapirer, som sker efter en slags kontantvurdering, og beskatning af ejerboliger og anden fast ejendom, der i dag ikke sker efter kontantvurdering, så må man samtidig justere de grænser, sådan at der i hvert fald ikke sker en overvæltning af skatte- og afgiftsbyrder fra de besiddende til andre grupper af befolkningen.

Arne Bjerregaard (KrF):